

stal podle § 146 čís. 1 druhá věta pošt. řádu vůbec nedoručitelným. Z toho plyne, že nezáleží na tom, zda žalobce měl zřejmý úmysl odsunouti následky nedodání dopisu, nýbrž že stačí, že nedbal průměrné opatrnosti, a jest proto bezpodstatnou výika, že odvolací soud neodůvodnil svůj názor, že žalobce měl takový zřejmý úmysl ač není prý ve spisech pro to podkladu.

Čís. 13690.

Vyrovnačí řád ze dne 27. března 1931, čís. 64 sb. z. a n.

Nelze odporovati ve vyrovnacím řízení rozhodnutí, kterým bylo věřiteli hlasovací právo přiznáno.

(Rozh. ze dne 27. června 1934, R II 276/34.)

Vyrovnačí komisař přiznal bance L. hlasovací právo. Rekursní soud odmítl rekurs vyrovnacích věřitelů. **Důvody:** Bylo-li hlasovací právo některého z věřitelů ve vyrovnacím řízení popřeno jiným věřitelem, jest postup v otázce této upraven předpisem § 52 vyr. ř., podle něhož věřitel prozatím hlasuje. Předpis tento jest závazný a důsledkem toho stížnost bezpředmětná.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu týchž vyrovnacích věřitelů do odmítacího usnesení rekursního soudu.

Důvody:

Napadeným usnesením odmítl rekursní soud právem rekursy vyrovnacích věřitelů do usnesení vyrovnacího komisaře, kterým přiznal bance L. hlasovací právo pro její přihlášenou pohledávku ve vyrovnacím řízení, i když nelze schváliti důvody, z nichž tak učinil. Pro vyrovnací řízení platí, pokud vyrovnací řád nemá zvláštních předpisů, obdobně předpisy řádu konkursního (§ 70 vyr. ř.). O přípustnosti opravného prostředku proti rozhodnutí, kterým bylo věřiteli přiznáno hlasovací právo ve vyrovnacím řízení, nemá vyrovnací řád předpisu, ježto předpis odst. (3) § 52 vyr. ř. upravuje přípustnost opravného prostředku jen pro případ, že věřiteli bylo hlasovací právo odepřeno. Pro případ prv uvedený platí proto obdobně předpis § 94 konk. ř.; z toho vyplývá, že nelze odporovati ve vyrovnacím řízení rozhodnutí, kterým bylo věřiteli hlasovací právo přiznáno. Byl tudíž rekurs do usnesení prvního soudu ze dne 13. března 1934 nepřipustným a bylo jej proto odmítnouti. Předpisu § 192 odst. 2 konk. ř. nelze obdobně (§ 70 vyr. ř.) použítí, ježto toto ustanovení platí jen, není-li v konk. řádě pro ten který případ zvláštního jiného předpisu, čemuž vzhledem k ustanovení § 94 konk. ř. tak není.